

Omraade, Stambøgsføring, Kontrolforeninger, Tilsyn med særlig yderige Kvægstammer og Kvægfamilier, tager Sigte herpaa, men dette særdeles vigtige Arbejde har i de sidste Aar været lammet for hele Landets Vedkommende, fordi vi ikke har kunnet holde den aarlige samlede Mønstring over vore unge Avlsdyr, det vil sige dem, der er tre Aar og derunder. Dem plejer man at samle paa et enkelt Sted i vore Provinser; det er baade Salgs- og Mønstringsskuer, hvor der plejer at komme ikke saa faa fra Udlandet for at se det bedste, som kan fremstilles paa dette Omraade her i Landet. For Jyllands Vedkommende har der været afholdt Amtsskuer det sidste Par Aar, men det er et daarligt Surrogat for det samlede Ungskue for hele Jylland, derom er alle forstaaende Landmænd enige. Jeg kan ikke erkende, at det vilde betyde noget nævneværdigt for Statens Kulbeholdninger, om Banerne besørgede den Trafik, som er fornøden i de paagældende Par Dage, for at Afholdelse af saadanne Skuer kan finde Sted. Økonomisk set vilde det være en god Forretning for Banerne. Det jyske Landbrug, som jeg her specielt tænker paa, henvender sig til den højtærede Regering, specielt til den højtærede Trafikminister, og siger: Vi kræver ingen Toldbeskyttelse, vi imødeser vanskelige Tider, og vi vil ruste os til at møde dem efter bedste Evne i vor egen og hele Samfundets Interesse. Men der er en Opgave, som vi ikke kan løse, medmindre der vises nogen Velvillie; derfor paakalder vi Statens Velvillie til Afholdelse af disse Ungskuer i den kommende Sommer. Vi regner det for at være et betydningsfuldt Led i Arbejdet for Avlens Forædling og Forbedring, og hvis nogen vil lægge sig paatværs heraf, vil det i Virkeligheden være at slaa en Chance ud af Landbrugets Haand. Jeg føler mig forvisset om, at hvad jeg her har sagt, har Tilslutning fra alle sagkyndige, i hvilken politisk Lejr de end maatte staa. Jeg haaber, at den Tid ikke skal være fjern, da Landbrugets Mænd lærer af de andre Erhverv at staa sammen til gensidig Støtte, hvor det gælder Fremme af saadanne Sager, som ikke lægger Baand eller Tyngde paa nogen anden, men kun giver Betingelser for at fremskaffe en øget Indtægt til Landet. Jeg henstiller derfor til den højtærede Trafikminister at stille sig velvillig overfor dette Andragende, som er indgivet til Statsbanerne, om, at de i den kommende Sommer vil besørge den Trafik,

som et saadant Skue paakræver. Hvad angaar Stedet, hvor det skal afholdes, vil man være villig til Forhandling derom, for saa vidt det er mere belejligt at holde det et Sted end et andet. Der er stillet mange Fordringer til Landbruget under den herskende Situation, og en Imødekommen af et saadant beskedent Ønske vil gøre et godt Indtryk. Jeg nærer den Forventning, at Landbrugsministeren vil gøre sin Kollega indtrængende Forestillinger i saa Henseende.

Der bor som bekendt en Del Fiskere i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, og saavel paa disses som paa andre Fiskeres Vegne, der bor langs med Kysten Syd for Skagen, vil jeg gerne henvende Opmærksomheden paa den vanskelige Stilling, hvori deres Erhverv befinder sig. Vanskeligheden bestaar ikke mindst i, at de ikke har den fornødne Petroleum til Drivkraft. Nu har man jo Lov at haabe, at der kan komme saa megen Petroleum her til Landet fra Amerika, at der ogsaa kan blive noget til Fiskerne. Endvidere beklager de sig over, at den Maksimalpris, der er sat paa Fisk, særlig den paa Rødspætter, ikke er højere end den Pris, de fik før Krigen, medens det dog er sikkert, at deres Produktionsudgifter er steget. Føden, som Fiskene skal have, er vel ikke dyrere nu, end den var før Krigen, men Prisen paa de Redskaber, Fiskerne skal bruge, er jo steget meget. Heller ikke Prisen paa Petroleum taaler Sammenligning med Prisen før Krigen. Medens Maksimalprisen for andre Tings Vedkommende, f. Eks. Brænde og Tørv, gælder paa Pladsen eller ved nærmeste Station, hvor Varerne leveres, er Maksimalprisen paa Fisk sat paa Forbrugerens, Modtagerens Plads. Fiskerne skal saaledes betale Fragten her til København fra det Sted, hvor de bor, og derved faar de ca. 5 Øre mindre pr. Pund Fisk. Dette fører til, at Fiskerne søger saa vidt muligt at sælge Fisken paa deres egen Hjemegn, og derfor kommer der for lidt Fisk til København. Naar Fisken koster lige meget i Sæby og i København, er det givet, at der sendes saa lidt som muligt til København. Det samme Forhold vil sikkert vise sig med Hensyn til Kreaturer og Kød, hvis det Lovforslag bliver vedtaget, som blev forelagt forleden. Det forekommer mig derfor, at Maksimalprisen bør forhøjes, og i hvert Fald bør Fiskerne ikke være forpligtede til at betale Fragten. Ogsaa Fiskerierhvervet maa efter Krigen kunne staa fuldt rustet til at